

στο μικροσκόπιο...

Το Ισραήλ και τα βασίλεια των Σταυροφόρων

The New York Times

Παρακολουθώντας την αποτυχημένη, αιματηρή απόπειρα του Ισραήλ να επιβάλει τον ναυτικό αποκλεισμό της Γάζας, μου ήρθε στο μυαλό η ιστορία των βασιλείων των Σταυροφόρων, γνωστά στα γαλλικά ως Outremer. Ο όρος σημαίνει «πέρα από τις θάλασσες» και χρησιμοποιήθηκε τον Μεσαίωνα για το πριγκιπάτο της Αντιόχειας, τις κομητείες της Εδεσσας και της Τρίπολης και για το βασίλειο της Ιερουσαλήμ. Χάρη σε ιδιότυπο μείγμα αμνησίας και επικριτικής διάθεσης, η σύγχρονη Δύση επιλέγει να θυμάται τις Σταυροφορίες μόνο σαν θλιβερή άσκηση δυτικής επιθετικότητας, αδιαφορώντας αν τα κρατίδια αυτά δεν ήταν λιγότερο νόμιμα απ' ό,τι τα αντίπαλά τους μουσουλμανικά κράτη.

Την ταύτιση των βασιλείων των Σταυροφόρων με το σύγχρονο Ισραήλ επιλέγουν συνήθως οι εχθροί του Ισραήλ: «Εβραίοι και Σταυροφόροι» είναι μία από τις αγαπημένες αποστροφές του Οσάμα μπιν Λάντεν, ενώ πολλοί Παλαιστίνιοι εξτρεμιστές εκφράζουν συχνά την ελπίδα για εμφάνιση νέου Σαλαντίν, που θα «πετάξει τους Εβραίους στη θάλασσα».

Οι φίλοι του Ισραήλ έχουν, όμως, και αυτοί πολλά να διδαχθούν από τα βασίλεια των Σταυροφόρων. Όπως και η σημερινή εβραϊκή δημοκρατία, τα βασίλεια των Σταυροφόρων ήταν μικρά κρατίδια, βασισμένα στη στρατιωτική ανδρεία, γεωγραφικά εντοπισμένα τη Μέση Ανατολή, αλλά με το βλέμμα στραμμένο στη Δύση, διαθέτοντας ισχυρούς απομακρυσμένους πάτρωνες και κοντινούς ορκισμένους εχθρούς. Όπως και το Ισραήλ, τα βασίλεια εκείνα κατέστησαν μαγνήτες για κάθε είδους φανατικούς, από Δύση και Ανατολή. Όταν εντέλει κατέρρευσαν –αφού επέζησαν πολλά περισσότερα χρόνια απ' όσα υπάρχει το Ισραήλ– η πτώση τους οφειλόταν σε αίτια που έμοιαζαν ανησυχητικά με τα προβλήματα που αντιμε-

τωπίζει η σημερινή ισραηλινή κυβέρνηση.

Ο πρώτος λόγος ήταν καθαρά γεωγραφικός: Η κατάκτηση των Ιερών Τόπων υπήρξε ανέκαθεν ευκολότερη από την προάσπισή τους, λόγω της γεωγραφικής ιδιομορφίας της περιοχής. Ο δεύτερος ήταν διπλωματικός: οι Σταυροφόροι δεν κατάφεραν να αναπτύξουν καλές σχέσεις με τους γείτονές τους, όπως η Αίγυπτος ή το Βυζάντιο, ενώ η στήριξη που εξασφάλισαν από τη Δύση δεν ήταν ικανή να τους διασώσει από τον αφανισμό. Ο τρίτος λόγος ήταν δημογραφικός: η άρχουσα τάξη των βασιλείων των Σταυροφόρων, αποτελούμενη κυρίως από Φράγκους ιππότες και τους υποτακτικούς τους, αποτελούσε μειοψηφία σε περιοχή, της οποίας η πλειοψηφία των κατοίκων ανήκε στο ορθόδοξο δόγμα ή ήταν μουσουλμάνοι. Οι Σταυροφόροι απέτυχαν δε να επιτύχουν την ενσωμάτωση των μειονοτήτων, που μόνη μπορεί να εγγυηθεί τη μακροπρόθεσμη σταθερότητα.

Πριν από μία δεκαετία, πριν από την κατάρρευση της ειρηνευτικής διαδικασίας, το Ισραήλ έμοιαζε να βρίσκεται σε καλύτερη θέση απ' ό,τι τα βασίλεια των Σταυροφόρων και στα τρία παραπάνω μέτωπα. Οι

ισχυρές ένοπλες δυνάμεις του και η δύναμη πυρηνικής αποτροπής αποτελούσαν αξιόπιστο εξισορροπητικό παράγοντα στην αδυναμία της γεωγραφικής του θέσης. Υστερα από δεκαετίες απομόνωσης, το Ισραήλ είχε οικοδομήσει σχετικά στενές σχέσεις με πολλές περιφερειακές δυνάμεις –συμπεριλαμβανομένης της Τουρκίας, της Ιορδανίας και της Αιγύπτου– καθώς και σταθερό στενό δεσμό με την παγκόσμια υπερδύναμη, τις ΗΠΑ. Η πολυπληθής αραβική μειονότητα στη χώρα απολάμβανε καλύτερη μεταχείριση και ενσωμάτωση από κάθε άλλη μειονότητα σε χώρα της Μέσης Ανατολής. Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση του Ισραήλ έμοιαζε αποφασισμένη να απεμπλακεί από την μακροπρόθεσμη κατοχή της Γάζας και της Δυτικής Οχθης.

Δέκα χρόνια αργότερα, όμως, το μόνο πλεονέκτημα που απέμεινε στο Ισραήλ είναι το στρατιωτικό. Διπλωματικά και δημογραφικά, το Ισραήλ αντιμετωπίζει τα ίδια προβλήματα με εκείνα που ταλάνισαν τους βασιλείς της Ιερουσαλήμ τον 12ο μ. Χ. αιώνα.

Μετά τους πολέμους σε Λίβανο και Γάζα, και το πρόσφατο φιάσκο με τον αποκλεισμό της Γάζας, το εβραϊκό κράτος βρίσκεται εξίσου

απομονωμένο στη διεθνή σκηνή, όσο και κατά τα σκοτεινά χρόνια της δεκαετίας του 1970, όταν στη Δύση ο σιωνισμός ήταν ταυτισμένος με τον ρατσισμό. Στο μεταξύ, οι σχέσεις του Ισραήλ με τους Αραβες πολίτες του είναι πολύ τεταμένες, ενώ η κατοχή της παλαιστινιακής Δυτικής Οχθης αναμένεται να συνεχισθεί επ' αόριστον.

Αν και το Ισραήλ μπορεί να ζήσει σε καθεστώς διπλωματικής απομόνωσης, όσο το αμερικανικό κοινό μένει σταθερά στο πλευρό του, θα δυσκολευτεί να αντεπεξέλθει στη δημογραφική πίεση που ασκεί το αραβικό στοιχείο. Αν το Ισραήλ δεν καταφέρει να απεμπλακεί από τη Δυτική Οχθη, ίσως αναγκασθεί να επιλέξει μεταξύ καθεστώτος τύπου απαρτχάιντ με μόνιμη κατοχή και τη διάλυση του κράτους που θα ακολουθούσε εάν οι Παλαιστίνιοι αποκτούσαν ισχυρή φωνή στα πολιτικά πράγματα του Ισραήλ.

Οι επικριτές του Ισραήλ εμφανίζουν ως εύκολη υπόθεση την απεμπλοκή αυτή. Στην πραγματικότητα μια τέτοια πρωτοβουλία θα απαιτήσει μεγάλες θυσίες, σε εδάφη και ασφάλεια. Ακόμη χειρότερα για το Ισραήλ, κάθε μία από τις δύο προσεγγίσεις θα προκαλέσει ενίσχυση της βίας από τις ανυπότακτες παλαιστινιακές φράξιες και τους Ιρανούς ή Σύριους υποστηρικτές τους, που θεωρούν κάθε υποχώρηση του Ισραήλ αφορμή για κλιμάκωση του αγώνα.

Όπως έγραψε πρόσφατα ο Ουόλτερ Ράσελ Μιντ, το Ισραήλ «μπορεί να χρειασθεί να πληρώσει βαρύτατο τίμημα για ειρήνη... χωρίς να εξασφαλίσει την πλήρη ειρήνευση στη χώρα του». Κανείς δεν μπορεί να κατηγορεί τους Ισραηλινούς όταν εκφράζουν φόβους για μια τέτοια εξέλιξη. Αυτό, όμως, ίσως να είναι ο μοναδικός τρόπος για να εγγυηθούν την επιβίωση του κράτους τους. Τα βασίλεια των Σταυροφόρων νικήθηκαν εντέλει από μουσουλμανικούς στρατούς. Αν, όμως, το Ισραήλ καταστραφεί, θα καταστραφεί εκ των έσω.

Need a website to promote your business? Look no further

rimidesigns

website: www.rimidesigns.com
email: rimidesigns@yahoo.com

Sites from
\$299

Where **design** is passion
...and passion is **design**

